

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 938

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 440 din 15 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	1-4	1.254. — Hotărâre privind stabilirea nivelului prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde.....	7
Decizia nr. 502 din 4 octombrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal.....	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.244. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2005 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005	6-7	40. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 440 din 15 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Lupan în Dosarul nr. 375/2005 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 464D/2005, care are același obiect.

La apelul nominal în Dosarul nr. 464D/2005, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de autorul excepției, Ionel Horobeț, prin care acesta solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător din București.

Având cuvântul asupra cererii de amânare, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acesteia, apreciind că autorul excepției a avut suficient timp pentru a-și angaja un apărător.

Curtea, având în vedere că citația pentru acest termen a fost adusă la cunoștința autorului excepției Ionel Horobeț la data de 2 august 2005, apreciază că acesta a avut timpul necesar pentru angajarea unui apărător din București, cererea de amânare nefiind temeinic motivată. Prin urmare, Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată, depusă de autorul excepției Ionel Horobeț în Dosarul nr. 464D/2005.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 488D/2005, care are același obiect.

La apelul nominal în Dosarul nr. 488D/2005, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 464D/2005 și nr. 488D/2005 la Dosarul nr. 343D/2005, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării, prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea, întrucât toate dosarele au obiect identic.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 464D/2005 și nr. 488D/2005 la Dosarul nr. 343D/2005, care este primul înregistrat.

Pe fond, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile legale criticate nu instituie discriminări de natură a contraveni principiului egalității în fața legii. Totodată, consideră că faptul că legiuitorul a stabilit ca în anumite materii să existe o singură cale de atac nu are semnificația unei îngrădiri a accesului liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 aprilie 2005 și din 11 mai 2005, pronunțate în dosarele nr. 375/2005, nr. 9.783/2004 și nr. 2.251/2005, **Tribunalul Alba — Secția civilă și Tribunalul Iași — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Ion Lupan, recurent în cadrul unui litigiu de asigurări sociale, precum și de Ionel Horobeț și de Daniel Condorachi, recurenți în cadrul unor litigii privind soluționarea unor cereri de partaj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că sintagma „valoarea de până la 1 miliard lei” contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii,

întrucât legiuitorul instituie o discriminare în funcție de categoria socială. Astfel, autorii excepției consideră că pierd dreptul la cele trei grade de jurisdicție, adică la apel, întrucât valoarea pretențiilor lor este mai mică de 1 miliard de lei, față de cei care au pretenții peste această valoare și care, automat, au dreptul de a formula apel.

Totodată, arată că atâta vreme cât recursul este o cale de atac extraordinară, restrictivă din punct de vedere al condițiilor necesare pentru sesizarea instanței, dispozițiile legale criticate, prin faptul că restrâng, în anumite situații, exercitarea căilor de atac numai la recurs, sunt neconstituționale.

De asemenea, consideră că apelul este o cale de atac ordinară, comună, de reformare, devolutivă și suspensivă de executare, prin care partea care justifică un interes, considerând că hotărârea pronunțată este nelegală și/sau netemeinică, investește și obligă instanța de control judiciar, ierarhic superioară aceleia care a pronunțat hotărârea, în speță tribunalul, să se pronunțe asupra motivelor de nelegalitate și/sau netemeinicie, urmând ca, în condițiile legii, să se procedeze la rejudecarea fondului. Rolul apelului fiind devolutiv, în sensul că instanța superioară este obligată să judece a doua oară în fond pricina, rezultă că prin dispozițiile art. 282¹ din Codul de procedură civilă este îngrădit dreptul cetățeanului de acces la justiție, prin stabilirea condiției ca litigiul să depășească valoarea de 1 miliard de lei pentru promovarea apelului.

Astfel, arată că, spre deosebire de art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, de art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „care se mărginesc să asigure persoanei liberul acces la justiție, art. 21 din Constituția României îl garantează nu numai în vederea apărării drepturilor, ci și a intereselor sale legitime“.

În final, autorul excepției Daniel Condorachi mai arată că natura juridică a litigiului în care s-a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate este partajul, „care își are originea în dreptul familiei și nu este importantă valoarea obiectului“. Neavând o valoare prestabilită a imobilului al cărui partaj se solicită, întrucât valoarea acestuia fluctuează pe piața imobiliară, bunul litigant poate sau nu să întrunească valoarea impusă de dispozițiile art. 282¹ din Codul de procedură civilă, adică aceea de 1 miliard de lei.

Tribunalul Alba — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată și condițiile de exercitare a căilor de atac, precum și limitările acestora. Dispozițiile legale criticate nu contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii și nici nu îngrădesc accesul la justiție, întrucât se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără discriminări pe considerente arbitrare. Dreptului de a exercita o cale de atac îi sunt permise limitări, legiuitorul având posibilitatea de apreciere cu privire la acest aspect, astfel cum a arătat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza „Golder contra Regatului Unit“ și în Cauza „Popescu contra României“.

Tribunalul Iași – Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată și condițiile de exercitare a căilor de atac, precum și limitările acestora. Dispozițiile legale criticate nu contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii și nici nu îngreșesc accesul la justiție, întrucât se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără discriminări pe considerente arbitrare. Dreptului de a exercita o cale de atac îi sunt permise limitări, legiuitorul având posibilitatea de apreciere cu privire la acest aspect, astfel cum a arătat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza „Golder contra Regatului Unit” din 1975 și în Cauza „Leander contra Suediei” din 1987.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Principiul accesului liber la justiție nu este încălcat de dispozițiile legale criticate, ci, dimpotrivă, acestea reprezintă o expresie a realizării drepturilor în justiție. Instituirea regulilor privind competența și procedura de judecată este în deplină concordanță cu art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, de exemplu prin Deciziile nr. 129/1995 și nr. 38/1998, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac, iar legiuitorul poate constitui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, consideră că dispozițiile legale criticate nu creează discriminări între cetățeni în funcție de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, criteriile ale egalității în drepturi prevăzute atât în art. 4 alin. (2) din Constituție, cât și în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Regimul juridic diferit instituit de legiuitor – constând în aceea că hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard de lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii, precum și în alte cazuri prevăzute de lege nu pot fi atacate cu apel, ci numai cu recurs – este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Astfel, în măsura în care reglementarea se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

În final, invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994 și deciziile nr. 135/1996, nr. 20/2000 și nr. 226/2004.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, întrucât art. 282¹ din Codul de procedură civilă nu conține nici o dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor. Curtea Constituțională a statuat că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica este neîntemeiată.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 21 alin. (2) și (3) din Constituție, apreciază că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine principiului liberului acces la justiție, întrucât părților interesate le este asigurată posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Legiuitorul poate constitui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 226/2004.

În final, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură și reprezintă opțiuni ale legiuitorului, în deplină conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, dispoziții introduse prin art. I pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000) și modificate prin art. I pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005), având în prezent următorul conținut: „*Nu sunt supuse*

apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.“

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că dispozițiile legale criticate constituie norme de procedură, care stabilesc categoriile de hotărâri judecătorești care nu pot fi supuse apelului în cadrul procesului civil. Conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege“* și, ca atare, legiuitorul este suveran în adoptarea regulilor de procedură, însă, evident, respectând și celelalte principii și dispoziții constituționale.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea observă că diferențierea hotărârilor care pot fi sau nu pot fi supuse apelului se face pe criteriul valorii obiectului litigiului, iar nu pe cel al averii sau al categoriei sociale, așa cum în mod eronat susțin autorii excepției și, prin urmare, textul legal atacat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție, de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii. Regimul juridic diferit — constând în aceea că hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o

valoare de până la 1 miliard de lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege nu pot fi atacate cu apel, ci numai cu recurs — este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Referitor la prevederile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale nici o categorie sau grup social, însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Totodată Curtea observă că din dispozițiile și principiile Legii fundamentale nu reiese obligativitatea existenței triplului grad de jurisdicție și, de asemenea, că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Totodată Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa a statuat că dreptul de acces la tribunale nu este absolut și că fiind vorba despre un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Cauza „Golder împotriva Regatului Unit“, 1975).

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile legale criticate, însă înainte de modificarea acestora prin Legea nr. 219/2005, prin Decizia nr. 226/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, constatând că acestea sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Lupan în Dosarul nr. 375/2005 al Tribunalului Alba — Secția civilă, precum și de Ionel Horobeț și de Daniel Condorachi în dosarele nr. 9.783/2004 și nr. 2.251/2005 ale Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502

din 4 octombrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Constantin Doldur — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Marinela Mincă — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 141/2005 al Judecătoria Roman.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece critica autorului excepției vizează o problemă de interpretare și de aplicare a prevederilor art. 215 din Codul penal și nicidecum o eventuală contradicție a acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 141/2005, **Judecătoria Roman a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Daniel Eugen Muha în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au interpretat greșit fapta și împrejurările în care aceasta a fost comisă, încadrând-o în infracțiunea de înșelăciune prevăzută și pedepsită de art. 215 din Codul penal. Această situație este, în opinia autorului, de natură a-i îngădi liberul acces la justiție și dreptul la apărare în derularea unui proces penal care se judecă după norme interpretate și aplicate neunitar.

Judecătoria Roman opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin accesului liber la justiție sau dreptului la apărare.

În acest sens a invocat jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia Plenului nr. 1/1994 și Decizia nr. 16/1999, a statuat că „liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt norme de drept substanțial care nu îngădesc sub nici un aspect dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Astfel, prevederile legale supuse controlului de constituționalitate incriminează variante ale infracțiunii de înșelăciune ca o gravă faptă antisocială contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale. De altfel, în toate sistemele de drept înșelăciunea ori escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată.

De asemenea, art. 215 din Codul penal nu conține dispoziții contrare dreptului părților de a beneficia în cursul procesului penal de toate garanțiile dreptului la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 din Codul penal, cu următorul conținut:

„Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăți înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.

Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare* și ale art. 126 alin. (3) referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că susținerea privind împiedicarea accesului la justiție nu poate fi primită în condițiile în care cauza la care se referă autorul excepției se află chiar la instanța judecătorească, după cum nu poate fi primită nici susținerea privind încălcarea dreptului său la apărare, în

condițiile în care, cauza aflându-se în curs de judecată, autorul excepției poate uza de toate mijloacele de apărare prevăzute de lege și poate exercita căile de atac împotriva hotărârii pe care urmează să o pronunțe instanța.

Curtea constată, de asemenea, că, în realitate, autorul excepției nu critică art. 215 din Codul penal, ci încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată, ceea ce, în opinia sa, îi încalcă dreptul la apărare și accesul liber la justiție.

Astfel, în cauză se pune o problemă de aplicare a legii, și nu de constituționalitate, deoarece aspectele referitoare la aplicarea legii nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, întrucât, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*“.

În concluzie, având în vedere că problemele de aplicare a legii nu sunt de resortul contenciosului constituțional și că în susținerea excepției nu se reclamă contrarietatea dispozițiilor legale atacate cu prevederile Legii fundamentale, Curtea constată că excepția este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal, excepție ridicată de Daniel Eugen Muha în Dosarul nr. 141/2005 al Judecătorei Roman.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 octombrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2005 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 26 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2005 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2005 cu suma de 18.500,0 mii lei (RON) la capitolul 51.01 „Autorități publice“, din Fondul de rezervă

bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2005, din care:

a) la titlul 02 „Cheltuieli de personal“, cu suma de 16.000,0 mii lei (RON);

b) la titlul 20 „Cheltuieli materiale și servicii“, cu suma de 1.900,0 mii lei (RON);

c) la titlul 38 „Transferuri“, cu suma de 600,0 mii lei (RON).

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului

de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Public pe anul 2005.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului până la data de 10 decembrie 2005.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.
Nr. 1.244.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea nivelului prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de alimentare cu energie termică produsă centralizat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 162/1999 privind instituirea prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, precum și pentru acordarea de ajutoare bănești pentru categoriile defavorizate ale populației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 328/2002, cu modificările ulterioare, potrivit căruia „nivelul prețului național de referință pentru energia termică se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei“,

având în vedere propunerea adresată Guvernului de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Nivelul prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde, se stabilește la 107,50 lei (RON)/Gcal, inclusiv TVA.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.155/2004 privind

stabilirea nivelului prețului național de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, în scopul încălzirii locuințelor și al preparării apei calde, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 30 iulie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei și comerțului,
Iuliu Winkler,
ministru delegat pentru comerț
Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 18 octombrie 2005.
Nr. 1.254.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7), al art. 51 din Legea energiei electrice nr. 318/2003 și al art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.892/2004 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, astfel cum a fost modificată prin art. II din Hotărârea Guvernului nr. 958/2005 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 443/2003 privind promovarea producției de energie electrică din surse regenerabile de energie și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.892/2004 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie,

având în vedere Referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie și Procesul-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 17 octombrie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 25 martie 2005;

b) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 19/2005 privind aprobarea Metodologiei de stabilire a valorilor minime și maxime de tranzacționare a certificatelor verzi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 3 mai 2005;

c) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 20/2005 privind

aprobarea valorilor minime și maxime de tranzacționare a certificatelor verzi pentru anul 2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 3 mai 2005.

Art. 3. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, Societatea Comercială „Opcom” — S.A. va revizui și va supune spre avizare Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei procedurile elaborate în baza Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 15/2005, în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei va urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 17 octombrie 2005.
Nr. 40.

*) Anexa se publică în format electronic pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, www.anre.ro

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 063501